

NURULLAH GENÇ

**Söyle Bana
Hindiba**

ŞİR





SÖYLE BANA HİNDİBA

Kartallar uçar mı bir harâbeden
Köprülerden benim yârim geçer mi
Sen neden bu kadar güzelsin, bilmem
Taşırsın yeryüzüne ebedî tohumları
Ben ise kuruyacak bir suyun mahkûmuyum
Avuçlayıp öpüyorum kumları
Bir karadelikten bakarken hayat
Meydan okuyanlar kim bu serâba
Söyle bana hindiba

*Sen nasıl bu kadar ceylan koşması
Sen nasıl bu kadar yollar aşması
Sen nasıl bu kadar güneşe meftun
Sen nasıl bu kadar sahra çeşmesi*

Ben rüzgâr değilim, dokunmam çiçeklere
Ben kara parmaklı insan değilim
Kirpik uçlarımdan kayar yıldızlar
Bilemezsin, hayal akşamlarında
renklerini kuşatan
Damıtılmış gözyaşındır ömrümün

Ben boşluğa üfleyen cellat değilim
Karayele verdim ayaklarımı
Söyle bana, eceli kim tutar perçeminden
Hangi ölü bilmez nereye gittiğini
sen miydin o mehpâre, o memnû, o dilruba
Söyle bana hindiba

Sen nasıl bu kadar bulut gülmesi
Sen nasıl bu kadar bildircin sesi
Sen nasıl bu kadar pencere önü
Sen nasıl bu kadar gök gürlemesi

Ben kaptan değilim, anlamam gemileri
gizli bir ummanın gelgitlerinden
İniltiler vurur sahillerime
Deniz feneri değilim

Önce yürü bu vefasız ülkeden
Sonra uzan bir tenhaya, sessiz ol
Gelip geçsin üzerinden turnalar
Düşün, sesler neden bulur sesleri
Kelam kimin damarlarında kandır
Harflerini senden alan merhaba
Hangi demin âteşidir içimde
Söyle bana hindiba

Sen nasıl bu kadar gönül hanesi
Sen nasıl bu kadar yâr divanesi
Sen nasıl bu kadar çerağı ömür
Sen nasıl bu kadar inci tanesi

Ben korku değilim kapı aralarında
Pencerenin infilâkı değilim
Gölgeleri yüzlerinden tanırım
bir resim bir ressamı ağlatır bir yerlerde
Bir eşya bir hamalı
Ben hâlâ öğütülen anılarıma değil
Deęirmene inanırım
Bu derin aldanış kimden kalmadır
Bu uzaklık, bu diba
Söyle bana hindiba

Sen nasıl bu kadar kelâmın hası
Sen nasıl bu kadar şiir bohçası
Sen nasıl bu kadar esrarlı bir mum
Sen nasıl bu kadar rüya bahçesi

Ben bir kervan muamması değilim
Çekinmem yolların kıvrımlarından
Ellerim ışıldar alacakaranlıkta
Saklambaçlar ortasındadır evim
Kışın kartopudur adını anmak
Döner döner yüreğimde, daę olur
Yazın güneş yanığıdır düşlerim
Sonbahar ruhumu bekleyen oba
Söyle bana hindiba

Sen nasıl bu kadar sevda hecesi
Sen nasıl bu kadar hayal incesi
Sen nasıl bu kadar mutluluk çağı
Sen nasıl bu kadar tarih öncesi

YA SABIR TESPIHLERİ

Benim meczup haykırışlarım
Senin rengârenk, doksan dokuzluk
Tespihlerine gömüldü
Güldün delicesine
Ağladım; anlamadın

Tanelerinde yüzün
İmâmesinde endâmın vardı
Sonra ben çekerdim o sevda tespihini
Düşlerim yanardı saatler boyu
Âh çekerdim
İple çekerdim zamanı
Yazar yazar bir şiiri
Temize çekerdim cam kenarında
Hamalıydım ak düşmüş saçlarımın
Yaşımın, yurdumun; kahır çekerdim
Sonra bir sigara yakardım yüreğimle
Dumanı ölüm diye içime çekerdim
Öyle çok yüz vardı ki etrafımda
Hangisine baksam, yalnızlık çekerdim
Sonra kendimi çekerdim kılcallarından dünyanın
Bırakırdım bir dere kenarına
Dikkat çekerdim
Yürürdüm açılmamış kuyularına ömrün
Kurak bir insanlık için
Âbı hayat çekerdim
Senin hiçbir zaman bilmeyeceğin
Ne yükler çekerdim
Ne tadılmamış sancılar
Bakardım; ne yaparsam yapayım

Olmuyor bir türlü; saat hep aynı
Dakikalar aynı, saniye aynı
Sen aynısın
Ben aynıyım
Kurşunlar aynı
Uzaklık, yakınlık, dağlar ve çöller
Bir ceylanın gözlerindeki korku
Karıncanın ayağındaki umut
Kum fırtınası aynı
Mektup yazar
Haber güvercinleri uçurur
Telgraf çekerdim
Sen hâlâ sabır tespihleri gönderirdin ötelerden
Gam çekerdim, dert çekerdim

Anladım ki yol yok, çeşme batık, hayal boş
Anladım ki kül tablası delinmiş
Ceplerimi acıyla doldurmuşum
Anladım ki bu çağ kızıl kıyamet
Umrunda mı sanki ben varmışım, yokmuşum

Tam da o anda
Son bir türkü tutturur yeryüzünde
Son bir şiir okurdum gri dudaklarımla
Adımı yazardım nilüfer yapraklarına
Bir ışığı söndürür
Bir kapıyı kapatır
Son defa seyredirdim yüzünü bulutlarda
Adımın üzerine çizgi çekerdim

BEN KİMDEN YANA

Yalın bir rüya olmalıydım gecelerde
Yakın bir bahar
Yılık atlarından almalıydım özgürlüğü
1 C sınıfından ağabeyimsin
Diye yazmamalıydın
Mugannî sayfalarına ömrümün

Nasıl öldüğünü bilmeden
Yaşayan bir gezginim sokaklarda
Latifeler kurbanıdır yüreğim
Hangi sınıfta olduğumun
Ne önemi var ki aslında
Sevdaya bir canı verdikten sonra